

Ang Aklat ni Daniel - Bilang Isandaan at Tatlumpu't Pito

Pagbubunyag ng Kabuluhang Propetiko ng mga Panandang-daan: Mula 1776 hanggang 2023

Jeff Pippenger
2024-03-15

Ang panahon ng pagtatatak ng isang daan apatnapu't apat na libo, na nagsimula noong Setyembre 11, 2001, at magwawakas sa batas ng Linggo sa Estados Unidos, ay ang panahong kung kailan natutupad ang bisa ng bawat pangitain. Ang ilan sa mga pangitaing iyon ay umaabot hanggang sa ikalawang pagparito ni Cristo, ngunit maging yaong mga nagaganap pagkatapos ng batas ng Linggo ay naangkla sa panahon ng pagtatatak. Sa pagtatatak ng isang daan apatnapu't apat na libo, ang walang hanggang tipan ay ganap na natutupad. Sa panahong iyon, isinusulat ni Cristo ang Kanyang kautusan sa mga puso at kaisipan ng Kanyang bayan magpakailanman. Ang pagtatatak na iyon ay kinakatawan ng pagsasanib ng pagka-Diyos at pagkatao, na hindi nagkakasala.

Ang simbolikong ugnayan ng “dalawang daan at dalawampung” ay kumakatawan kapwa sa pagpapanumbalik at sa pagsasanib ng pagka-Diyos at pagkatao. Ang dalawang daan at dalawampung taon mula sa King James Bible hanggang sa unang pampublikong paglalalahad ni William Miller noong 1831, at ang kalaunang paglalathala sa Vermont Telegraph noong 1833, ay kumakatawan sa pagsasanib ng pagka-Diyos at pagkatao. Taglay nito ang lagda ng “katotohanan,” yaong salitang Hebreo na binuo ng Kahanga-hangang Lingguwista sa pamamagitan ng pagsasama ng una, ikalabintatlo, at huling titik ng alpabetong Hebreo upang mabuo ang salitang “katotohanan.” Ang dalawang daan at dalawampung taon mula 1611, at ang King James Bible, hanggang 1831 at ang paglalathala ni Miller ng kaniyang mensahe, ay sumasalamin sa lagda ng Kahanga-hangang Lingguwista.

Sa gitna ng dalawang petsang iyon (1611 at 1831), ang panahon ng wakas noong 1798 ay kumakatawan sa pag-alis ng selyo ng isang mensahe mula sa aklat ni Daniel (ang King James Bible), na nagbunga ng paglago ng kaalaman na humantong sa paglalathala ni Miller noong 1831. Ang panahon ng wakas noong 1798 ay minarkahan din ang pasimula ng isang proseso ng pagsubok na nagbunga ng paghihimagsik ng mga mangmang na dalaga, na tinutukoy ni Daniel sa ikalabindalawang kabanata bilang mga balakyot. Kaya't ang 1798 ay kumakatawan sa bilang na labintatlo, na nasa gitna ng unang at huling titik, sapagkat ang labintatlo ay isang sagisag ng paghihimagsik. Ang 1798 ay nauugnay din sa panahon ng paghahanda mula 1776 hanggang 1798, ang panahon ng wakas.

Gaya ng ugnayan ni Miller na may habang dalawang daan at dalawampung taon, ang 1776 ay minarkahan din ng isang banal na paglalathala, ang Declaration of Independence, at nagpasimula ng isang panahon na nagtatapos noong 1798 sa paglalathala ng Alien and Sedition Acts. Ang dalawang daan at dalawampung taon ng sagisag na ugnayan ni Miller sa pagitan ng pagka-Diyos at

sangkatauhan ay iniugnay ng taong 1798 sa dalawampu't dalawang taong paghahanda mula sa paglalathala ng Declaration of Independence hanggang sa paglalathala ng Alien and Sedition Acts noong 1798. Yamang ang dalawampu't dalawa ay ikasampung bahagi ng dalawang daan at dalawampu, o ang ikapu ng dalawang daan at dalawampu; ang bilang na dalawampu't dalawa, gaya ng bilang na dalawang daan at dalawampu, ay kumakatawan sa ugnayan ng pagka-Diyos at sangkatauhan.

Ang dalawang daan at dalawampung taon ni Miller ay nagtataglay ng tatak ng katotohanan, gayon din ang panahon ng pagseselyo ng isang daan at apatnapu't apat na libo, at ang panahon ng paghahanda mula 1776 hanggang 1798 ay nagtataglay rin ng gayunding tatak, sapagkat ang gitnang petsang 1789 ay nagsisilbing palatandaan ng paglalathala ng Saligang-Batas na pinagtibay ng labintatlong kolonya.

Ang kawing ni Miller na nagsimula noong 1611 at nagtapos noong 1831, na ang kalagitnaan ay 1798, ay nauugnay sa dalawampu't dalawang taong panahon mula 1776 hanggang 1798, na ang kalagitnaan ay 1789. Ang limang petsang ito—1611, 1776, 1789, 1798, at 1831—ay kinakatawan ng isang gawaing paglathala. Ang mga petsa ng panahon ng paghahanda ay naglalaman ng ikapu ng dalawampu't dalawang taon mula 1776 hanggang 1798, at ang panahong iyon ay naglalarawan sa panahon ng pagtatatakan ng isandaang apatnapu't apat na libo, na siyang panahon kung kailan pinagsasanib ang pagka-Diyos at ang sangkatauhan. Ang dalawang daan at dalawampung taong panahon ni Miller, at ang dalawampu't dalawang taong panahon ng paghahanda mula 1776 hanggang 1798, ay kapwa kumakatawan sa kawing ng pagka-Diyos at ng sangkatauhan.

Ang panahon ng pagseselyo ng isang daan at apatnapu't apat na libo ay nagsimula noong ika-11 ng Setyembre 2001, at tinandaan ito ng pagtama ng Islam ng ikatlong “sa aba” sa espirituwal na maluwalhating lupain. Makalipas ang dalawampu't dalawang taon, noong ika-7 ng Oktubre 2023, ang Islam ng ikatlong “sa aba” ay muling tumama sa tipikal, literal na maluwalhating lupain. Sa nalalapit na batas ng Linggo ay matatapos ang pagseselyo ng isang daan at apatnapu't apat na libo, at ang Islam ng ikatlong “sa aba” ay muling tatama sa Estados Unidos.

Nagsisimula ang panahon ng pagselyo sa isang pag-atake ng Islam laban sa hayop na mula sa lupa, at nagtatapos ito sa isang pag-atake ng Islam laban sa hayop na mula sa lupa. Sa kalagitnaan, ang Islam ng ikatlong sa aba ay sumalakay sa bansang Israel, na sa Biblia ay kinakatawan bilang Juda. Ang Juda ang sinaunang literal na maluwalhating lupain ng Biblia, at ang Estados Unidos ang makabagong espirituwal na maluwalhating lupain.

Ang tatlong pag-atake ng Islam ay pawang isinagawa laban sa maluwalhating lupain. Ang una at ang huli ay laban sa makabagong espirituwal na maluwalhating lupain, at ang gitnang pag-atake ay isinagawa laban sa sinaunang literal na maluwalhating lupain. Ang gitnang pananda ay isang pag-atake laban sa makabagong bansa ng Israel, at sa pagpapako sa krus ng kanilang Mesiyas, ang literal na Israel ay naging sagisag ng paghihimagsik, na kinakatawan ng ikalabintatlong titik ng alpabetong Hebreo.

Ang panahon ng paghahanda mula 1776 hanggang 1798 ay kaugnay din sa dalawang daan at dalawampung taon ng kilusan ng ikatlong anghel, sapagkat, mula 1776 sa pamamagitan ng

Declaration of Independence, hanggang 1996 at sa paglalathala ng *The Time of the End* na magasin, ay sumasaklaw ng dalawang daan at dalawampung taon. Sa kalagitnaan ng kasaysayang iyon ay ang panahon ng wakas noong 1989, na nagmamarka sa paghihimagsik ng mga hangal na masasamang birhen. Samakatuwid, ang 1611, 1776, 1789, 1798, 1831, 1989, 1996, 2001, 2023 at ang nalalapit na batas ng Linggo ay pawang mga palatandaan sa daan na kaugnay sa katotohanang ang pagka-Diyos na pinagsanib sa pagkataong-tao ay hindi nagkakasala. Sampung palatandaan sa daan, na dalawa sa mga ito ay naulit nang makalawa.

Ang bilang na sampu ay kumakatawan sa pagsubok, at kapag idinagdag ang dalawang inuulit na petsa ng 1776 at 1798, may kabuuang labindalawang palatandaan, na kumakatawan sa isang daan at apatnapu't apat na libo. Ang mga palatandaang ito ay pawang tumutukoy sa proseso ng pagsubok ng isang daan at apatnapu't apat na libo na nagaganap mula Setyembre 11, 2001 hanggang sa nalalapit na batas ng Linggo, kung saan isinasakatuparan ni Cristo ang gawain ng ikatlong anghel sa pamamagitan ng pagsasama ng Kanyang pagka-Diyos at ng pagkatao ng isang daan at apatnapu't apat na libo na—magpasawalang-hanggan—hindi nagkakasala. Walang alinlangan, ang katotohanang ito ay makikita lamang ng mga yaong, gaya ng sinasabi ni Isaias, pumipiling “makakita sa pamamagitan ng kanilang mga mata, at makarinig sa pamamagitan ng kanilang mga tainga, at makaunawa sa pamamagitan ng kanilang puso, at magbalik-loob, at gumaling.”

Noong Oktubre 22, 1844, dumating ang ikatlong anghel, nang si Cristo ay biglang pumarito sa Kaniyang templo upang ganapin ang pagtatatak sa isandaan at apatnapu't apat na libo. Isang pangkat ng mga Millerita ang sumunod kay Cristo sa Kabanal-banalang Dako, bagaman pagkatapos noon ay tumigil silang sumunod sa sumusulong na liwanag ng ikatlong anghel at inulit ang paghihimagsik ng unang Kadesh, at itinalaga silang maglalagag sa ilang ng Laodicea hanggang sa silang lahat ay namatay.

Nang biglang pumasok si Cristo sa Kabanal-banalang Dako, ang pagsasanib ng pagka-Diyos at pagkatao ay kumatawan sa gawaing Kanyang nakahandang ganapin, at ang gawaing iyon ay sinagisag ng Kamangha-manghang Dalubwika na may dalawang saksi. Ang mga saksi na iyon ay sina Habakkuk at Juan. Sa kabanata DALAWA, talatang DALAWAMPU, ng kapwa aklat, tinutukoy ang Oktubre 22, 1844. Ang isa ay binigyang-diin ang gawaing pagbabayad-sala (at-one-ment) na nagsimula sa petsang iyon, at ang isa naman ay nagtukoy ng isang templong lilinisin.

Ang templong bigla Niyang pinuntahan ay kinakatawan ng templong nayurakan ng mga kapangyarihan ng araw-araw (paganismo) at ng kasuklam-suklam na pagkatiwangwang (papalismo). Ang templo ay kumakatawan din kay Cristo, na siyang templong winasak at muling ibinangon sa loob ng tatlong araw. Kinakatawan din nito ang templo ng mga Millerita, na itinayo sa loob ng apatnapu't anim na taon mula 1798 hanggang 1844. Kinakatawan din nito ang templong pantao, na isinasaayos ng apatnapu't anim na kromosoma at siyang tumutukoy at namamahala sa henetikong pagkakayari ng katawan ng tao. Hindi nagkataon lamang na ang bawat selula sa katawan ng tao ay ganap na napapalitan tuwing dalawang libo at limang daan at dalawampung araw.

Sa lahat ng mga banal na paglalarawan ng templo, na kumakatawan sa gawain ni Cristo ng pag-iisa ng pagka-Diyos at pagkatao, laging nauuna ang pagka-Diyos kaysa sa pagkatao. Ang 1611 ay nauuna sa 1831. Ang 1776 ay nauuna sa 1798. Ang 1776 ay nauuna sa 1996. Ang 2001 ay nauuna sa 2023. Ang mga Millerite ay sumunod kay Cristo sa Kabanal-banalang Dako. Sa pasimula ay nilikha ng Diyos ang tao.

Babalikan natin ngayon ang ating pagsasaalang-alang hinggil sa tatlong palatandaan sa daan na 1776, 1789, at 1798, na kumakatawan sa panahon ng paghahanda na nagsisilbing huwaran ng panahon ng pagtatatapan. Ang unang yugto ay kinakatawan ng 1776, ng Pagpapahayag ng Kalayaan, at ng panahon ng dalawang Kongresong Kontinental; at ang ikalawang yugto ay kinakatawan ng 1789, ng Konstitusyon, at ng panahon ng Mga Artikulo ng Konfederasyon hanggang 1798.

Ang hiwaga ng larawan ng mga halimaw, na siyang katotohanang ang ikawalong ulo ay kabilang sa pitong ulo, ay natukoy sa dalawang kapanahunan. Natukoy rin ito sa ikatlong palatandaan ng kasaysayang iyon, ngunit ang palatandaang iyon ay tumutukoy sa ikawalo, na kabilang sa pito, na tinutupad ng kapapahan. Ang unang dalawang kapanahunan ay kumakatawan sa katuparan ng ikawalo, na kabilang sa pito, sa loob ng Estados Unidos.

Ang Estados Unidos ay binubuo ng dalawang sungay; ang isa ay iniuugnay sa isang lalaki at ang isa nama'y sa isang babae. Ang lalaki ang kapangyarihang pampolitika; ito ang Republikanong sungay. Ang babae ang kapangyarihang panrelihiyon; ito ang Protestanteng sungay. Samakatuwid, ang panahong kinakatawan ng 1776 at ng Deklarasyon ng Kalayaan ay kumakatawan sa Protestanteng sungay, sapagkat ang pagka-Diyos ay laging nauuna sa pagkatao. Ang panahong kinakatawan ng 1789 at ng Konstitusyon ay kumakatawan sa Republikanong sungay.

Noong 2020, ang dalawang sungay ay pinaslang ng mga makabagong satanikong ateistikong kapangyarihan ng dragon. Ang tunay na Protestanteng sungay ay pinaslang noong Hulyo 18, 2020, at ang Republikanong sungay ay pinaslang pagkaraan, noong Nobyembre 3, 2020. Noong 2023, tumindig ang dalawang saksi, at ang sanlibutan na nagdiriwang sa ibabaw ng kanilang mga bangkay ay nagsimulang matakot.

Noong 2023, sa huling salinlahi ng kasaysayan ng daigdig ay nagsimula ang pangwakas na gawain ng pagseselyo ng isandaan at apatnapu't apat na libo. Ang pagka-Diyos ay ngayo'y ipinagkakaisa na sa pagkatao magpakailanman, habang ang mga tapat sa mga huling araw ay muling nililikha magpakailanman ang wangis ni Cristo.

Noong 2023, nagsimula ang huling gawain ng pagsasanib ng apostatang Simbahan at ng apostatang Estado sa bansa ng halimaw na mula sa lupa. Ang istruktura ng kapangyarihan na kinakatawan ng Pagkapapa, na binubuo ng isang apostatang Simbahan na naghahari sa isang apostatang Estado, ay noon itinatatag, at muling ginagawa ang larawan ng halimaw.

Ang dakilang pagsubok para sa yaong mga tinawag ay ang pagsubok ng pagkakita sa pagbuo ng larawan ng hayop, na kinakatawan ng “mga tinig, mga kidlat, mga kulog” at ng darating na “lindol.” Ang panahon ng pagtatatak ang kapanahunan kung saan ang bawat pangitain ay

nagkakamit ng ganap na bisa (katuparan). Sa panahon ng paghahanda mula 1776 hanggang 1798, na naglalarawan bilang tipo ng panahon ng pagtatatak, mayroong mga gulong sa loob ng mga gulong, na bahagi ng pangitaing nakita ni Ezekiel nang siya'y tumingin sa Kabanal-banalang Dako, sa panahon ng pagtatatak ng isang daan at apatnapu't apat na libo. Ang mga gulong na iyon ay tinukoy ni Sister White bilang ang "masalimuot na pag-uugnayan ng mga pangyayaring pantao." Ang panahon ng paghahanda mula 1776 hanggang 1798 ay naglaman ng ilan sa mga "masalimuot na pag-uugnayan ng mga pangyayaring pantao," na dapat tandaan.

Ang isa ay may kaugnayan sa katotohanang ang Rebolusyonaryong Pransiya ay naging tipo ng Estados Unidos. Kapwa bansa ay iniluluklok ang papado sa trono ng daigdig, at kapwa rin nila ito ibinabagsak. Kapwa bansa ay inilalaan ang kanilang kapangyarihang militar at pang-ekonomiya upang maisakatuparan ang gawaing iyon. Kapwa bansa ay biglang inaalis ang kanilang mga naitatag na relihiyon upang maging Katoliko. Kapwa bansa ay nakararanas ng isang "lindol" na nagpapabagsak sa kanilang mga naitatag na pamahalaan. Ang kasaysayan ng kapwa bansang ito ay nakaugnay sa 1789, sapagkat noong 1789, nagsimula ang Rebolusyong Pranses at pumasok sa bisa ang Saligang Batas ng Estados Unidos.

Ang Rebolusyong Pranses ay tumagal nang sampung taon. Umangat sa kapangyarihan si Napoleon Bonaparte sa mga huling yugto ng Rebolusyong Pranses. Naging isang bantog na pinunong militar siya at gumanap ng pangunahing papel sa pamahalaang Pranses kasunod ng kaniyang matagumpay na kudeta noong Nobyembre 9, 1799, na nagbunga ng kaniyang pagiging Unang Konsul ng Republikang Pranses.

Sa ikalawang yugto ng panahon ng paghahanda mula 1776 hanggang 1798, ang taong siyang ikawalo (hindi ayon sa pagkakasunod-sunod), na kabilang sa pito, ay si John Hancock. Isa siya sa walong pangulo sa ikalawang yugto na kinakatawan ng 1789 (ang taon ng Rebolusyong Pranses). Siya lamang sa walong pangulong iyon ang namuno rin bilang pangulo sa unang yugto, na kinakatawan ng 1776. Sa ganitong makahulugang diwa, siya ang ikawalo, na kabilang sa pito.

Siya ang lagda ng yugtong pantao, sapagkat ang unang yugto ay kumakatawan sa pagka-Diyos, at samakatwid siya ang lagdang nagbubuklod sa dalawang yugto (ang pagka-Diyos at ang pagkatao). Ang kaniyang lagda ang pinakatanyag na lagda sa kasaysayan ng sangkatauhan, at kumakatawan ito sa higit pa kaysa sa kaniyang kahanga-hangang sulat-kamay.

Ang lagda ni John Hancock sa Deklarasyon ng Kalayaan ang pinakabantog na lagda sa kasaysayan. Ang kaniyang malaki at magarbang lagda ay naging isang bantog na sagisag, na kumakatawan sa kalayaan ng Estados Unidos at sa pagsuway ng mga kolonya sa Amerika laban sa pamamahala ng Britanya. Si Hancock, na noon ay Pangulo ng Kongresong Kontinental nang lagdaan ang Deklarasyon noong 1776, ay sinasabing isinulat niya ang kaniyang lagda nang kapansin-pansin upang matiyak na mababasa ito ni Haring George III nang walang suot na salamin sa mata, na sumasagisag sa kaniyang katapangan at pagtatalaga sa adhikain ng kalayaan.

Si Hancock ay isa sa walong pangulo mula sa panahong kinakatawan ng 1789, ngunit kabilang siya sa pitong lalaking naging pangulo sa panahong kinakatawan ng 1776. Siya ang pangulo nang lagdaan ang Deklarasyon ng Kalayaan. Pinagdurugtong ni Hancock ang dalawang kapanahunan sa

pamamagitan ng kaniyang lagdang pantao, at matatagpuan siya kapwa sa unang kasaysayan at sa ikalawang kasaysayan. Ang unang kasaysayan ay kumakatawan sa banal at ang ikalawa ay kumakatawan sa pantao, at ang lagdang nagdurugtong sa dalawang kasaysayan ay ang lagda ng Kamangha-manghang Lingguwista na gumamit ng kasangkapang pantao upang pag-ugnayin ang panahong banal na kinakatawan ng 1776 at ang panahong pantao na kinakatawan ng 1789.

Sa buong kasaysayan ng daigdig, iisa lamang ang ibang lagda na maituturing na katunggali ng lagda ni Hancock sa usapin ng pagkilala, at ito rin ay isang lagdang kaugnay ng 1789 at ng Rebolusyong Pranses. Taglay ng lagdang iyon ang gayunding uri ng kapangahasang ninais ipamalas ni Hancock, at ito’y nasusumpungan sa kasaysayan ng Pransiya.

Kung pag-uusapan ang pandaigdigang pagkilala at kabuluhang sagisag, ang lagda ni Napoleon Bonaparte ay may katayuang maihahambing sa lagda ni John Hancock, bagaman nasa ibang kontekstong historikal at kultural. Si Napoleon, isang bantog na pinunong militar at politikal ng Pransiya, ay nag-iwan ng mahalagang bakas sa kasaysayang Europeo at pandaigdig, lalo na noong mga Digmaang Napoleonic. Ang kaniyang lagda, na kilala sa matapang at natatangi nitong estilo, ay naging sagisag ng kaniyang makapangyarihang impluwensiya at ng malalawak na pagbabagong dinala niya sa Europa, kabilang ang mga repormang pangbatas na kilala bilang Napoleonic Code.

Gaya ng lagda ni Hancock, na sumasagisag sa paghamon sa paghaharing Britaniko at sa paghahangad ng kasarinlan ng Amerika, ang lagda ni Napoleon ay kumakatawan sa ibang uri ng katapangan at ambisyon—ang muling paghubog ng mga hanggahang pampulitika sa Europa at ang pagtataguyod ng mga ideyal ng Rebolusyong Pranses. Ang dalawang lagda ay kapwa sagisag ng gampanin ng kanilang mga may-ari sa paghubog ng tadhana ng kanilang mga bansa at ng mas malawak na implikasyon ng kanilang mga gawa sa kasaysayan ng daigdig.

Nang nakita ni Ezequiel ang mga gulong sa loob ng mga gulong, na kumakatawan sa masalimuot na ugnayang-ugnayan ng mga kaganapang pantao sa kasaysayan ng panahon ng pagtatatakan ng isang daan at apatnapu’t apat na libo, isa sa mga gulong na iyon ay naisagisag sa pamamagitan ng isang gulong noong 1789, nang nagkrus ang landas ng Saligang-Batas ng Estados Unidos, ang hayop na may isang sungay na Republikano at isang sungay na Protestante, at ng Pransiya, ang hayop na may sungay ng Ehipto at sungay ng Sodoma.

Mula 1789 hanggang 1799, ang Pransiya ay niyanig ng isang “lindol” na ang pinagmulan ay ang halimaw ng ateismo na nagmula sa balon ng kalaliman. Sa panahon ng paglalagay ng tatak sa isang daan at apatnapu’t apat na libo, ang 1789 ay kumakatawan sa panahong nagsisimula noong Hulyo 18, 2020, nang ibinagsak at pinaslang ng halimaw ng ateismo ang sungay ng tunay na Protestantismo, at pagkatapos, noong Nobyembre 3, 2020, ibinagsak at pinaslang din ng halimaw ng ateismo ang sungay ng Republikanismo. Ang gulong ng 1789 ay kumakatawan sa gulong ng 2020, na kinakatawan ng Hulyo 18 (pagka-Diyos) at Nobyembre 3, 2020 (pagkatao).

Ang lagda ng Diyos, na kinakatawan ng sangkatauhan, ay nasusumpungan sa dalawang pinakabantog na lagda sa daigdig, na kapuwa nakaugnay sa 1789, at kapuwa kumakatawan sa mga kapangyarihang naglaluklok sa kapapahan sa trono ng daigdig at nag-aalis nito mula roon. Ang 1789, bilang gitna ng tatlong panandang-daan na kumakatawan sa lagda ng katotohanan ng Diyos,

ay nagtataglay ng lagda ng “labintatlong” kolonya at ng “pag-aalsa” ng Rebolusyong Pranses.

Ang panahong mula 1789 hanggang 1799 ay kumakatawan sa kasaysayan ng Rebolusyong Pranses, at ang bilang na sampu ay kumakatawan sa isang pagsubok. Ang 1789 ang unang titik ng “truth,” at ang 1799 ay kumakatawan sa huling titik ng nasabing panahon sa Pransiya. Ang gitnang yugto ay tinandaan ng pagsasagawa ng parusang kamatayan sa hari ng Pransiya noong 1793, sapagkat ang mga mamamayan ay naghimagsik laban sa kaniyang mapagmataas na makaharing pamamahala.

Ang ebanghelyo ng kapayapaang itinakwil ng Pransiya ay walang pagsalang bubunuting-ugat, at kakila-kilabot ang magiging mga kahihinatnan. Noong ika-21 ng Enero, 1793, makalipas ang dalawang daan at limampu’t walong taon mula sa mismong araw na ganap na itinali ng Pransiya ang sarili sa pag-uusig sa mga Repormador, isa pang prusisyon, na may lubhang naiibang layunin, ang nagdaan sa mga lansangan ng Paris. *The Great Controversy*, 230.

Ang 1789 ay naghudyat ng paghihimagsik ng ikalabintatlong titik para sa dalawang-sungay na hayop ng Estados Unidos, at ng unang titik para sa dalawang-sungay na hayop ng Pransiya. Ang gitnang titik ng Pransiya ay 1793, nang pinugutan ng ulo ang hari ng Pransiya, at si Napoleon ang kumatawan sa huling titik nang humawak siya ng kapangyarihan sa pamahalaan noong 1799. Ang lagda ng "katotohanan" sa kasaysayan ng pagpapatalsik sa pamahalaan ng Pransiya, na kinakatawan ng 1789, 1793, at 1799, ay isang gulong na propetiko na nakabigkis sa gulong na propetiko ng 1776, 1789, at 1798.

Ang dalawang kasaysayan ay naglalaman ng dalawang pinakatanyag na lagda sa kasaysayan ng sangkatauhan, kaya’t naiuugnay ang banal na lagda ng “katotohanan” sa dalawang lagdang pantao. Ang dalawang gulong ay nauugnay sa ikalabintatlong titik sa panahon ng pagtatatak sa isandaang apatnapu’t apat na libo, na siyang panahon mula sa pagpaslang sa dalawang saksi noong 2020, hanggang sa sila’y tumindig noong 2023, na minarkahan ng Oktubre 7, 2023.

Ipagpapatuloy natin ang ating pag-aaral sa susunod na artikulo.